

DANH SÁCH NỘP BÀI DỰ THI

CUỘC THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – CẤP TRƯỜNG – NH 2023-2024

STT	HỌC SINH	LỚP	Giải thưởng
1	Trương Thiên Thanh	6A1	GIẢI I – KHỐI 6
2	Hồ Ngọc Phương Uyên	6A2	GIẢI II – KHỐI 6
3	Đoàn Như Thảo	6A2	Quà lưu niệm của chương trình
4	Phan Lê Hồng Ân	6A2	Quà lưu niệm của chương trình
5	Thái Nguyễn Phương Linh	6A2	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
6	Lê Thị Minh Châu	6A3	Quà lưu niệm của chương trình
7	Nguyễn Tuệ Khanh	6A4	Quà lưu niệm của chương trình
8	Nguyễn Ngọc Diễm Quỳnh	6A4	Quà lưu niệm của chương trình
9	Đỗ Thiên Kim	6A5	Quà lưu niệm của chương trình
10	Ngô Quỳnh Bảo Khang	6A6	Quà lưu niệm của chương trình
11	Nguyễn Thanh Vân	6A6	GIẢI III – KHỐI 6
12	Ninh Hoàng Thiện Nhân	7A1	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
13	Dương Gia Linh	7A2	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
14	Nguyễn Phương Nghi	7A3	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
15	Phúc Thịnh	7A3	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
16	Nguyễn Duy Tân	7A3	GIẢI KHUYẾN KHÍCH

17	<i>Trần Song Bảo Ngọc</i>	7A4	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
19	<i>Nguyễn Ngọc Phương Thảo</i>	7A5	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
20	<i>Võ Hạnh Tâm Nguyên</i>	7A5	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
21	<i>Nguyễn Thanh Hằng</i>	8A1	GIẢI I - KHỐI 8
22	<i>Bùi Đỗ Tuệ Minh</i>	8A2	Quà lưu niệm của chương trình
23	<i>Đặng Ngọc Thảo My</i>	8A2	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
24	<i>Hồ Hoàng Hải Yến</i>	8A2	Quà lưu niệm của chương trình
25	<i>Phạm Thanh Nhã</i>	8A3	GIẢI KHUYẾN KHÍCH
26	<i>Nguyễn Khánh Vy</i>	8A3	GIẢI II - KHỐI 8
27	<i>Nguyễn Huỳnh Thảo Nghi</i>	9A1	GIẢI I - KHỐI 9
28	<i>Dương Quỳnh Ngân</i>	9A1	GIẢI II - KHỐI 9
29	<i>Ngô Ngọc Trâm Anh</i>	9A1	Quà lưu niệm của chương trình
30	<i>Dương Nguyễn Bảo Trân</i>	9A2	Quà lưu niệm của chương trình
31	<i>Lê Nguyễn Khải Quỳnh</i>	9A2	Quà lưu niệm của chương trình
32	<i>Nguyễn Huỳnh Thanh Thảo</i>	9A2	Quà lưu niệm của chương trình
33	<i>Hoàng Ngọc Phương Uyên</i>	9A3	Quà lưu niệm của chương trình
34	<i>Huỳnh Nguyễn Huyền Vi</i>	9A4	Quà lưu niệm của chương trình

GIẢI I - KHỐI 9
Nguyễn Huỳnh Thảo Nghi - 9A1

Trường THCS Trần Văn Đang Lớp : 9A HS : Thảo Nghi	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường NH 2023-2024		
	Hình thức : / 4,0	Nội dung : / 6,0	Tổng điểm : / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

② Hoạt động sáng tạo

"Thời gian là chuỗi ngày trôi

Con đi tri thức ngược xuôi từng dòng

Nhọc nhận bụi phấn lấm lem

Chỉ mong có được công danh rạng ngời "

(Chấm bút : Thảo Nghi)

Những câu thơ trên chính là một phần bà nôi, một phần trái tim em được nung nấu và tạo ra tình yêu mãnh liệt giành cho mái trường Trần Văn Đang. Thật vậy, thời gian bên mái trường nhỏ này dần khép lại và em phải bước đi trên một cung đường mới, một ngôi trường mới hoàn toàn xa lạ, những quãng mặt thân quen không còn nữa, em phải chấp

nhận rằng mình không còn nhiều thời gian bên nơi này nữa. Dù không gặp nhau nhưng em vẫn luôn khắc ghi trong lòng mình những kỉ niệm, và đặc biệt là "con đường em đến ngôi trường Trần Văn Đăng mỗi ngày."

Con đường tới trường luôn vang ngàn câu ca vui đùa không ngắt, bao tiếng cười trên bờ mả thời học sinh được ánh nắng khẽ chiều qua, đàn xen với làn tóc đen tuyền, sườn sườn của những cô cậu bạn em chính là khoảng thời gian "ngàn vàng" mà vũ trụ đã gửi đến em vào những năm tháng cấp sách trên vai, yêu thương nằm trong tim mỗi ngày. Em đã đồng hành cùng mái trường này đã lâu, kỉ niệm vui đàn xen buồn đều có, nó vẫn luôn như được đóng dấu vào tâm trí em một cảm giác hơi bảo lẩn lẩn. Dù Trần Văn Đăng này có nhò so với những ngôi trường khác, nhưng chẳng sao cả bởi vì khuyết điểm của nó sẽ trở thành ưu điểm riêng biệt của nó nếu chúng ta thay đổi góc của nó, chúng ta sẽ thấy rằng trái tim là nơi âm áp nhất nhưng nó chỉ được nằm sâu bên trong cơ thể người chật hẹp, cũng giống như vậy, sự nhỏ bé lại làm mọi người gần xích lại nhau và trao nhau tình cảm thiêng liêng. Đây không chỉ là một bài văn đơn giản mà đây chính là món quà đặc biệt cuối cùng mà em giành cho thầy cô, lời cảm ơn sâu sắc vì những gì mà thầy cô đã dẫn dắt chúng em đến được đây, ngay tại nơi này. Trường học dạy cho chúng ta một là kiến thức hai là đạo đức làm người giống như khi ta đem một nắm muối vào cốc nước, cốc nước trở nên mặn chát. Đem một nắm muối bỏ vào hồ nước hồ nước vẫn ngọt lành. Đạo

đức của con người chính là "nước", càng nông cạn càng dễ biến chất, càng sâu sắc càng khó lung lay, chúng ta đến trường để thu thập kiến thức những thứ mà thú' ghi sâu nhất chính là đạo đức. Chúng ta có thể trưởng thành nếu chúng ta có đạo đức chứ không ai nói trưởng thành là chúng ta hiểu biết nhiều điều cả, trường học là nơi tốt nhất để chúng ta giáo dục đạo đức vẫn có sẵn trong mình. Và cũng là một môi trường thích hợp để gặp bạn bè, trao yêu thương cho nhau một cách trọn vẹn nhất.

"Như cây mọc trên đất phải đủ chất thì nó mới mọc cành. Học cách bán thêm hạnh phúc để cạnh đó mọc ra những điều lành"

(Nấu ăn cho em - Đen Vâu)

Chúng ta trao đi yêu thương cho bạn bè, người tốt ở mái trường cấp hai này, chúng ta chính là một nhánh cây khê khàn, những khi chúng ta được bán cho thú' nước gọi là "tình yêu", hoa từ đó mà mọc ra đầy màu sắc, những bông hoa đại diện cho tình yêu thương mà chúng ta ngày ấy nắm tay nhau cùng bước đến trường. Chúng ta học cách trân trọng, quý mến và yêu thương một kẻ không giống chúng ta. Có lẽ vậy, học cách chấp nhận và yêu thương những điều khác biệt từ người bên cạnh luôn là bài học khó khăn nhất nhưng cũng đầy nhân văn nhất nơi con người. Năm 2020, chúng ta là những đứa trẻ đầy sự ngơ ngác và xa lạ những trường học đã gắn kết chúng ta lại thành những người bạn, năm 2020 chúng ta nắm chặt tay lại vì lo sợ,

năm 2024, chúng ta cũng nắm tay nhau, mỉm cười và
tách! kỉ niệm của chúng ta khi khoác lên mình bộ quần
áo tốt nghiệp được máy ảnh lưu lại. Có đôi lúc chúng
ta giận hờn vu vơ không nói chuyện với nhau nữa nhưng
rồi chúng ta chỉ cần cười với nhau một cái, chúng ta
sẽ lại chơi cùng nhau đi chơi, học tập, an ủi nhau,
chúng ta làm lành với nhau nhanh chóng bởi vì tình
bạn là thế đấy, chúng ta hiểu rõ nhau, yêu thương
nhau. Trần Văn Đăng đã xây dựng tình bạn của em,
Quỳnh Ngân, Tú Quyên, Trâm Anh và người đặc biệt
nhất là Nam Anh. Chúng em sắp phải tạm biệt nhau,
khoảng thời gian bảy tháng là khoảng thời gian quý
báu nhất bởi vì chúng em mỗi người một con đường
riêng mà mình đã lựa chọn, mọi nỗi buồn các bạn
đều phải tự vượt qua để rồi trưởng thành những mong
tất cả dù không nhớ kỉ niệm nhưng sẽ nói với nhau
những chuyện tích cực ở hiện tại và đừng quên tên
nhau dù có chuyện gì đi chăng nữa. Tình bạn đẹp
nhất là tình bạn cấp hai, em sẽ luôn giữ nó trong
trái tim mình tình bạn này và tình yêu của mái "lâm"
Trần Văn Đăng này, nghĩ lại tất cả những gì mình
có em thấy thật đáng quý và trân trọng, thật sự
sâu trong tâm lòng em thật cảm kích tất cả.

Lớp sáu em đã từng rất quậy phá, thậm chí là làm
cô Trâm phải khóc, lúc đó em rất buồn vì tội lỗi mình
gây ra mà cô phải gánh hết như vậy, thường thường
vào thứ hai đầu tuần trông cô rất mệt mỏi và kiệt sức
vì bị bạn giám hiệu mắng, em rất thương cô, em
chỉ biết âm thầm viết thư xin lỗi cô và mong cô tha

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: Nguyễn Huỳnh Thảo Nghi		KỲ THI:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
GÀY SINH: 18/03/2009		Năm:		
ĐỊ SINH: Tiền Giang		Hội đồng coi thi:		
ĐC SINH LỚP: 9A1		Phòng thi số:		SỐ PHÁCH do Chủ tịch Hội đồng chấm thi ghi
ÔN THI:	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH		Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ tịch Hội đồng chấm thi ghi
Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 9 từ Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của giám thị. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. Thí sinh phải viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết lông mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu bằng ngón tay; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa).		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
i các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Bảng số	Bảng chữ	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1: d thú' cho những tội của em và cô vui lại. Chắc

Câu 2: d là vì em có "duyên" với môn Tiếng Anh nên em

Câu 3: d rất thân thiết với các cô dạy môn ấy. Lớp năm

Câu 4: d em rất thân với cô dạy Anh, rồi đến lớp 6 sáu,

Câu 5: d lớp bảy thì gặp cô Huệ, cô đã rất vui tha và bao

Câu 6: d dung bốp chúng em, cô cũng an ủi và lắng nghe

Câu 7: d rất nhiều, cô dạy em sống thành thật và chấp

Câu 8: d nhận và chịu lỗi những gì mình gây ra để những

Câu 9: d được sự tha thứ của người mình làm tổn

Câu 10: d thương. Vậy người đồng hành cuối cùng với em

Động: d chính là cô Ngọc, em luôn giành tình cảm đặc

biệt cho các cô, em chỉ muốn nói là em biết

ở và yêu các cô rất nhiều. Sáu tận đáy lòng

của em, em rất cảm ơn vì những gì mà các

cô đã tận tình săn sóc em và trở thành một

tấm gương, thần tượng trong lòng em.

Tuy ngôi trường này có rất nhiều chuyện khiến em không hài lòng nhưng dù bản tính có nóng giận như thế nào, thầy cô vẫn luôn quan tâm

yêu thương học sinh, mình làm sai họ trách móc, là mắng những sâu bên trong họ đang cố dạy dỗ mình bằng tình yêu thương. Trường học là ngôi nhà thứ hai, tình yêu được thể hiện rõ nhất ở ngay tại căn nhà ấy. Thường để đã bạn tặng cho chúng ta một thế giới muôn màu muôn vẻ. Và con người chúng ta cũng đã tạo ra từ thế, từ khi mới chào đời, ai cũng mang trong mình những đặc điểm, tính cách khác nhau, chẳng có ai hoàn toàn giống nhau, và góc nhìn của mỗi người cũng thế. Thường để bạn tặng cho chúng ta mỗi người mỗi vẻ, những họ đời không hề phân biệt với bất kì ai, họ trao cho con người một bộ não có trí nhớ bao rộng để quây quần rồi còn "gì đó" đọng lại trong não chúng ta. Thanh xuân, tuổi trẻ, thời gian đẹp nhất là tuổi mười lăm, tuổi được sống, tuổi được ước mơ hoài bão lớn lao, tuổi còn ngây dại hồn nhiên của thời học sinh. Trung học cơ sở Trần Văn Đang đã gây dựng nên những tình bạn, tình thầy trò quý giá nhất. Con người không thể nào thiếu sống ăxì vì nó là dưỡng khí, những thú biến chúng ta trở nên cao đẹp và sống hạnh phúc chính là được gặp sách đến trường mỗi ngày, được gặp người này người kia, được học tập, và được yêu thương, yêu thương chính là sự đẹp nhất của nhân loại, yêu thương giúp ta gây dựng nên mối liên kết giữa con người và con người.

Thật vậy, được đi học là một điều hạnh phúc nhất đối với người. Ta vẫn luôn chạy đi tìm hạnh phúc ở ngoài xã hội bên ngoài nhưng ta đã quên mất đi hạnh phúc thật sự trong trái tim ta là "nhà", dù là ngôi nhà thứ hai hay thứ nhất thì nó cũng đều đáng trân trọng và đáng quý hơn cả Trang báo cáo của UNESCO công bố ngày tháng 7/2022, đã ước tính 84 triệu trẻ em và thanh thiếu niên không được đến trường, sự khao khát được đến trường của các em được ánh lên, được thể hiện rõ nét ở đôi mắt, họ muốn đi học và muốn được học, thế thì tại sao chúng ta đang có cơ hội để dúi lưng lên ghế nhà trường lại chán ghét và dần muốn bỏ nó? Những đứa trẻ ấy thật đáng thương hơn là đáng trách bởi vì chúng không được dạy dỗ một cách đúng đắn từ khi mới lọt lòng, chúng được sống một cách tự do nhưng không bao giờ có thể "nếm được hương vị" của việc học hành. Bàn trẻ sẽ dần bỏ vào vòng lao lý, chúng sẽ là một người gọi là tệ nạn xã hội. Thay vì được sống nhân họ khi ngồi trên ghế nhà trường mà lại chọn sống trốn chui trốn nhủi, sợ người khác rình rập mà sẵn bất như một con thú chỉ để người ta bị dưng và bắt làm thịt. Hiếu được tâm quan trọng của văn nhân thất học, chúng ta phải thật sự biết yêu và biết kính trọng tất cả những gì mình đang có. Học và yêu thương là trách nhiệm của các bạn học sinh. Các

bạn học sinh hầu như trong những khoảng
khắc bên mái trường, bên thầy cô, bạn bè.

Và sau cũng những tình cảm mà ngôi trường
giành cho em thật đặc biệt lắm sao. Trường học
là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng giữa em với con
người, với cuộc sống mến thương thân thuộc. Đây
là không gian gắn bó vô cùng thân thuộc khoảng
thời gian còn lại bên mái trường Trần Văn Dừng.
Một lần nữa em trân trọng, kính trọng thầy cô
rất nhiều.

GIẢI II – KHỐI 9
Dương Quỳnh Ngân – 9A1

Trường THCS Trần Văn Đăng	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường		
Lớp: 9A1	NH 2023-2024		
HS: Dương Quỳnh Ngân	Hình thức : / 4,0	Nội dung : / 6,0	Tổng điểm : / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

Đọc theo con đường vào những ngày cuối cấp cứ nghĩ đến lúc không còn mặc chiếc đồng phục cấp 2 cũng lặn lội xúi bước đi học làm lòng em xao xuyến không nguôi. Theo lược những cô cậu học sinh đến trường, năm e ấp bên kia đường là ngôi trường nhớ xinh tên là Trần Văn Đăng, nơi đã dạy cho em kiến thức không chỉ ở tập sách mới có mà còn dạy cho em biết cách đối nhân xử thế và cũng đã cho em những khoảng khắc kỉ niệm đẹp trong đời. Thế nên với mỗi người khi đã đang và sẽ đi qua những năm tháng bên ngôi trên ghế nhà trường thì sẽ còn in dấu mãi mãi hình ảnh ngôi trường mà mình đã gắn bó, học tập và vui chơi bao lâu nay. Không biết từ bao giờ mà ngôi

nhỏ xinh này đã trở thành ngôi nhà thứ 2 bởi những thầy cô luôn ngày ngày dạy dỗ bao thế hệ học sinh. Vậy mà thời gian không chờ đợi ai, mọi đồ mà sắp xa mái trường THCS Trần Văn Đăng này!

Vẫn nằm bình yên ở đó, ngôi trường thân thương của em vẫn diên với nhà thơ Nguyễn Trãi trang nghiêm. Ngay khi vừa đặt chân đến trước trường là cánh cổng màu xanh dương mà mỗi ngày đi học thì sẽ thấy cánh cổng rộng mở chào đón đến mọi học sinh bước vào với tâm biến to có dòng chữ là "Trường Trung Học Cơ Sở Trần Văn Đăng". Trường được thiết kế thoáng mát với sân trường đủ cho mọi học sinh vui chơi, với 3 tầng lầu đã trang bị cho mỗi lớp đầy đủ thiết bị, cơ sở vật chất để giáo viên giảng dạy. Đặc biệt là 2 căn phòng thí nghiệm hoá học và sinh học là nơi mà em được xem và thực hành những thí nghiệm thú vị mà em nghĩ chỉ được thấy qua màn hình điện thoại thôi. Nơi em thấy đã gần gũi và quen thuộc với em nhất là sân trường với 4 năm trải qua, với những kỉ niệm vui buồn đều ở sân trường này. Bởi vậy mới có câu "Mỗi ngày đi học là một niềm vui", niềm vui khi được xách cặp đến trường, vui khi được học cùng bạn bè những người mà mình quý mến. Nhớ ngày đầu bước vào trường, bước vào lớp mới gặp bạn mới đã làm cho em cảm thấy rụt rè, lúng túng, nhưng mọi người đều rất thân thiện và cởi mở bắt chuyện với nhau. Và thế là tình bạn đẹp đã mở ra từ đó, những người bạn thân đã cùng em trải qua chặng đường học cấp hai này đều là một gia đình nhỏ trong lòng em. Có những lúc quây phá cùng nhau thì lại được xuống bàn giám thị để

chịu khổ lạt, mặc dù đau nhưng vì cả 5 đứa gồm:
Nghị; Tân; Anh; Tú đều cùng nhau chịu đau nên nỗi
đau ấy cũng chuyển đi một vì vậy mà bạn giám thị
cũng rất gần gũi với tôi em. Cu' nhớ đến những khoảng
khắc vui vẻ ấy thì em cũng nhớ đến lần ngồi đơn
phương nhìn ai đó mà em chắc rằng mỗi người chúng
ta khi ở tuổi học sinh đều đã từng thích một bạn nào
đó. Quá thật là thời học sinh thường hay mộng mơ như
thế đó! Cũng có những lúc không còn cười giòn với
bạn bè nữa mà vì sự bất đồng hay vì một sự nóng nảy
mà em và bạn bè đã đôi lúc giận nhau, dưới sân trường
mỗi người đi một hướng. Giận đối, cãi vả với bạn bè cũng
đôi lần giúp em hiểu nhau hơn và cho đến ngày hôm
nay cũng đã qua gần 4 năm trôi dài đằng đẵng giúp
em học cách nhận nhìn xử lý tình tình hơn "Tình bạn
trước hết phải chân thành phải phê bình sai lầm của
bạn, của đồng chí phải nghiêm chỉnh giúp đỡ đồng
chí sửa chữa sai lầm" của Ô-xơ-rốp-xki đã từng
nói như thế. Thật vậy, đã là tình bạn thì việc trước
tiên phải chân thành và đó là thứ em học được khi đến
trường đến lớp. Mặc khác, việc học đôi với em cũng vô
cùng quan trọng. Có câu thành ngữ nói rằng: "Bỏ
lông, làm đẹp con công, học vẫn làm đẹp con người".
Trong năm học cuối cấp này lại càng giúp em nhận
ra điều quan trọng hơn khi đến trường vì học vẫn là
tương lai, là thứ sẽ nuôi sống ta sau này. Còn một
điều mà làm em yêu quý và trân trọng ngôi trường
nhỏ xinh này hơn là nơi đâu đó tạo ra sự áp lực
về điểm số để có được em hôm nay. Áp lực ấy đến
từ sự kì vọng lớn lao của ba mẹ mình tuy nhiên việc

tạo ra áp lực như vậy đã giúp cho em kiên cường hơn về tâm trí, tin thần. Tuy nhiên, một việc em đã chứng kiến khá nhiều là việc các bạn trẻ bỏ học giữa chừng, việc đó khá buồn vì theo em thì học tập là thứ quan trọng nhất bây giờ. Và cuối cùng là sự tận tâm của những người thầy, người cô đã luôn tận tụy với nghề dù cho sức khỏe có giảm sút hay khó khăn về kinh tế nhưng thầy cô vẫn luôn sẵn sàng gần gũi với nghề, yêu quý học sinh ở trường bởi vậy mà có em thơ viết như này:

" Một đời chổ nằng phu sa
Chất chiu lời đáp đậm đà lòng nhân

Trong từng nét bút ân cần

Lớp theo chân bước bao lần tiễn đưa "

Bởi vậy, làm sao nói hết sự hy của thầy cô dành cho nghề giáo. Bởi thế mà sự trân quý của em dành cho thầy cô luôn cao to và rộng lớn.

Ngôi trường Trần Văn Đang nằm ở ấp trên con đường nhỏ Nghĩ Hòa đã chất chứa không chỉ riêng em sự yêu thương, trân trọng mà còn của biết bao nhiêu thế hệ học sinh của trường. Đó là không gian vô cùng quen thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em và con người, với cuộc sống mến thương này. Qua sự áp lực, sự thấu hiểu, sự đoàn kết và tình bạn đã tạo nên em ngày hôm nay. Vậy có thể nói, chính nhờ ngôi trường Trần Văn Đang này mà có được em với tính cách như ngày hôm nay. Vì vậy mà kì thi tuyển sinh sắp tới em sẽ không phụ lòng thầy cô đã dốc lòng dạy dỗ em nên bây giờ

GIẢI I - KHỐI 8
Nguyễn Thanh Hằng - 8A1

Trường THCS Trần Văn Đang	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường		
Lớp : 8/1	NH 2023-2024		
HS : <u>Ngã Thanh Hằng</u>	Hình thức : / 4,0	Nội dung : / 6,0	Tổng điểm : / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

Trong đời sống, dường như tuổi thơ của ai cũng luôn gắn bó với ghé nhà trường, với hình ảnh người thầy, người cô đứng trên bục giảng giữa làn bụi phấn. Đời học sinh thật dài những cũng thật ngắn, khi tôi liên tục lớn lên và rồi trường thành, tôi rồi sẽ rời xa mái trường, quên đi con chữ con số dài đằng đẵng. Nhưng tôi của sau này, từ trong kí ức có lẽ sẽ chẳng bao giờ quên được hình ảnh lớp học nhỏ của tôi.

Lớp học của tôi chỉ là một căn phòng nhỏ nằm cuối dãy lầu ba, nơi đây được xem là căn phòng thứ hai của toàn thể học sinh lớp 8A1 chúng tôi. Tuy lớp học nhỏ, nhưng chưa bao giờ vui tới

tiếng cười, mỗi ngày đến lớp niềm hạnh phúc lại dâng lên trong lòng tôi, hình ảnh các bạn nô đùa mỗi đầu giờ và khi chuyển tiết khiến tôi cảm thấy như một gia đình thực thụ. Giảng nói ngọt ngào, truyền cảm, dùng hết tâm tư của mình để truyền đạt, giảng dạy cho bạn tôi từ những thầy cô giáo, hết như hình ảnh cha mẹ hiền dạy dỗ đàn con vẫn luôn hiện hữu trong lớp mỗi ngày, khiến chúng tôi không tài nào quên được, vẫn mong mỗi hằng giờ để được đến lớp.

Lớp học của tôi, hơi thiếu thốn nhưng chưa bao giờ hết ấm cúng. Những trưa nắng gắt, bạn tôi áo quần, tóc tai đầm mồ hôi, gió quạt nhẹ thổi không khô được làn tóc, nhưng vì đến lớp, giữa trưa trời nắng, giữa cái nóng khắc nghiệt của Sài Gòn vẫn kẻ vai, ba cô chạy nhanh đến lớp dù áo quần và tóc đã thấm ướt. Tối lớp, những bạn có quạt tay, quạt mini lại thay nhau cho mượn để các bạn khác mát mẻ hơn thay những giờ ra chơi, có nhiều bạn không ăn cơm bị đói, các bạn khác lại chia sẻ đồ ăn cho nhau, tình cảm kháng khí như anh em một nhà.

Lớp học của tôi, mang lại cảm giác an toàn, bức tường được sơn màu vàng với vờ vẽ sơn tróc cho thấy sự lâu đời của nơi đây. Bàn ghế kê san sát, bạn tôi thường coi đây bàn của mình là căn cứ, mọi thứ được trưng bày ở học bàn bám bụi đất lúc, học bàn còn là nơi trao đổi hàng hoá giữa hai lớp sáng, chiều. Dù trải buổi những qua lớp học chung thì vẫn là anh em chung nhà, lớp học của tôi là khởi đầu trong

các mối quan hệ

Lớp học của tôi, nơi chúng tôi hằng
lứa học sinh trưởng thành rồi bây giờ lại là
lứa chúng tôi lứa tuổi học sinh không thể thoát
khỏi bài kiểm tra và những con điểm. Những công
thức dài ngoằn và những con chữ nắn nót luôn là
thứ học sinh phải học và rèn luyện. Những tờ giấy
vào mỗi kì thi như cột mốc chứng minh và ngày em tôi
chuẩn bị vào lớp mới, với con số ở bảng tên ta hơn,
kiến thức khó hơn. Tôi cả thành viên trong lớp 8A1
có thể giảm đi, kiến thức vẫn còn đó, kỉ niệm
vẫn ở đó, trong lớp học. Rồi tôi cũng sẽ thi,
thi tôi nghiệp, thi đại học, nhưng tôi sẽ chẳng
thể quên kì thi ở lớp của tôi.

Lớp của tôi, những ngày mưa tầm tã.

Sấm chớp đùng đùng, làn nước mưa lạnh ngắt
phủ toàn bộ không gian, lớp tôi vẫn sáng đèn,
nhiệt độ vẫn rất ấm, không khí ngoài lớp rất lạnh
nhưng lớp của tôi, trên thi thân nhiệt mỗi người
trích ra một ít, ủ ấm cả lớp học. Giọng cô vẫn
đều đều, nổi bật giữa tiếng mưa, tiếng sấm, dẫu
mưa có to cỡ nào vẫn còn 8 hai mươi bảy con
người ngóng tiếng cô giảng.

Lớp của tôi, những giây phút mang đậm
chất của tuổi học trò, những lần giấu bánh
keo sau lớp áo, những chai nước ngọt trong áo
hoodie, những viên bánh đậu xanh nằm trong lòng
bàn tay, lòng lẽ chuẩn lên lớp, khi bị bắt
người thì chú ừ, người thì cười hi hi. Những
giây phút vun bánh rơi đầy cặp, tay vẫn bốc

rời chỗ lúc nhét vội vào miệng & rồi lẳng cề nhai.
Những lúc trời mưa, đôi cặp chạy tới lớp. Hình ảnh
Dù ướt sũng, bị thầy la vắn tưới cười.
Lớp của tôi, như sân khấu. Nơi MC là giáo
viên còn bọn tôi là người tài. Mỗi tiết học đều
là sở trường của vài cá nhân, nơi đó, chúng tôi
được thỏa sức thể hiện tài năng với ước mơ
của mình. ~~Hết~~ còn bên tai là lời cổ vũ, truyền
động lực của các thầy cô. Sân khấu ấy là
nơi đưa bước giấc mơ một chặng đường & bốn
năm.

Lớp của tôi, còn đã đưa chúng tôi tới chuyến
đồ mới. Trải qua vui có, buồn có, mọi kỉ niệm,
cảm xúc đều gói lại rồi gói vào lớp của tôi. Tôi
yêu lớp của tôi, nơi gắn kết tâm tình thiêng liêng
giữa người với người, nơi tạo ra gia đình thứ hai
của mỗi ~~thân~~ thành viên trong lớp. Tôi thường
lớp của tôi, nơi đã cho tôi những người bạn
mới, những kỉ niệm, cảm xúc không ngừng nhớ
nhung. Tôi biết ơn lớp của tôi, nơi đã che
nắng che mưa cho tôi mỗi ngày tôi đi học, nơi
là chuyến đò đưa tôi bước vào lớp quan trọng
nhất cấp 2, là lớp 8. Tôi rất yêu lớp của tôi,
nơi có đôi ngũ giáo viên tuyệt vời, là người
lái đò hoàn mĩ dọn sẵn hành trang kiến thức
cho hành khách trước năm lớp 9. Nơi ưu đãi
toàn phần chi có 1 dành cho những người
con trong lớp, ngôi nhà thứ 2 của chúng tôi.
~~Cho~~ Cho dù sau này khi đã rời xa mái trường
tôi vẫn sẽ luôn ghi nhớ từng âm thanh, hình
ảnh, kỉ niệm tôi đã trải qua cùng lớp của tôi.

GIẢI II – KHỐI 8
Nguyễn Khánh Vy – 8A3

Trường THCS Trần Văn Đang Lớp : 8/3 HS : Nguyễn Khánh Vy	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường NH 2023-2024		
	Hình thức : ____ / 4,0	Nội dung : ____ / 6,0	Tổng điểm : ____ / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

Trải qua lịch sử hàng nghìn năm văn hiến của dân tộc Việt Nam, ở bất cứ thời kỳ nào thì cái thiêng liêng cao cả nhất vẫn là sự quyết tâm giữ vững chủ quyền Tổ quốc, là sự hy sinh của người lính để bảo vệ nhân dân, bảo vệ độc lập, tự do của Tổ quốc. Các áng văn chương từ xa xưa tới nay đã viết rất hay, sâu sắc, thấm thía về đề tài người lính, và những hình ảnh hiện ngang hy sinh thân mình để bảo vệ sự bình yên của Tổ quốc. Từ thuở bé tôi có niềm đam mê mãnh liệt về lịch sử dựng và bảo vệ chủ quyền đất nước. Trong tâm trí bé nhỏ đã khắc sâu hình ảnh bộ đội Cụ Hồ anh dũng đấu tranh kiên quyết phòng để mất nước qua những hình dáng gầy gò cùng đôi mắt kiên định treo trên bức tường lịch sử. Vì là con gái, tôi không mong ngày nào đó chính bản thân được trải qua môi trường khắc nghiệt đầy kỷ luật như quân đội.

Sau khoảng thời gian dài tôi yên vị nghỉ hè ở quê đã đến lúc trở lại

thành phố Sãn sàng vào năm học mới. Từ đó, tính tình lười nhát của tôi đã bị chấm dứt. Khi ngày đó đến, bố đã đăng ký cho tôi tham gia hành trình trải nghiệm này do Quân tổ chức. Đây là chuyến đi 3 ngày 2 đêm dành cho trẻ em được trải qua như một người bộ đội thật sự, đem lại sự hiểu biết, tìm tòi, học hỏi trong môi trường mới. Chúng tôi sẽ phải rời xa vòng tay phụ huynh trong vài ngày, ở đây sẽ có các anh chị phụ trách từng chi đội đã được phân công chăm lo cho chúng tôi.

Khi hay tin mai tôi sẽ bắt đầu chuyến trải nghiệm nhập ngũ này lòng tôi bồn chồn không thể diễn tả, thứ cảm giác vừa vui sướng lại xen lẫn chút tò mò, lo lắng. Không biết rằng trong quân đội có nghiêm nghị và nhọc nhằn hay không? Tôi có cần mang thêm đồ gì hay không? Liệu có giống như lời kể của bố và ông tôi hay sách báo đã khắc họa? Hàng trăm câu hỏi hiện lên trong đầu tôi, chúng đều vẽ lên hình ảnh đáng sợ và nghiêm khắc của các chú bộ đội. Ngày lên đường, tôi được xếp vào tiểu đội 9. Bước vào nơi tập trung, tôi hoang mang và không hiểu vì sao tâm trí tôi lại tự hỏi rằng quyết định của tôi có sai không? Tôi chẳng hề nhìn thấy khuôn mặt thân quen nào, tôi tự thu mình vào một góc. Người tôi quen đầu tiên là My cô bé ấy nhỏ hơn tôi một tuổi với làn da bánh mật cùng đôi mắt to tròn như mắt biếc trông rất dễ mến cùng lời đề nghị muốn tôi ngồi chung khi khởi hành. Đi cùng cô bé là người bạn học khác trường tên là Thảo, bé ấy có phần rụt rè, ít nói. Sau thân hình nhỏ nhắn được thắt hai chiếc biếm tóc, dính trên mái tóc ông mượt, đen tuyền được cột tỉ mỉ là chiếc nơ xanh bắt mắt. Trong tiểu đội của tôi chỉ có chúng tôi là con gái, qua vài lời xã giao chúng tôi hết như tri kỷ lâu ngày không gặp. Chuyến đi đầu tiên trước khi đến doanh trại, xe dừng chân ở bảo tàng. Chúng tôi sẽ được tham quan đồng thời phổ cập về lịch sử nhân dân ta chống giặc ngoại xâm, tôi không thể nào khiến nước mắt ngừng trào. Từng việc làm xấu xa, tệ hại mà chúng đã làm với nhân dân ta không thể nào đếm xuể. Các hiện vật trong bảo tàng chỉ là một phần nhỏ lột tả hành động ở thời điểm khốn khổ ấy. Tôi biết rằng không chỉ riêng tôi mà đồng bào cũng rất nề phục cha ông ta đã hy sinh, nhờ những người như vậy mà ngày nay đất nước đã giành được độc lập, tự do, hạnh

phúc như ngày hôm nay. Kết thúc chuyến tham quan này, tôi đã dần mở lòng, kết thân với nhiều bạn hơn. Chúng tôi hát hò và trêu đùa trên xe. Đến gần công doanh trại hai hàng cây xanh ngát tận hưởng ánh nắng ban mai. Lối vào cổng vừa rộng lớn, khoáng trang. Các chú bộ đội khoác trên mình bộ đồng phục màu xanh thẫm vắt trên mình khẩu súng, hiên ngang gác cổng. Con đường được lát nhựa sạch sẽ, cây cỏ được cắt tỉa gọn gàng. Đứng xa kia, tôi còn trông thấy đàn bò do các chú chăn thả, bọn chúng rất hiền lại rất hiếu khách. Khu doanh trại này thật sự lớn, tôi như được bước đến xứ sở thần tiên đi mãi không hết. Tôi và lũ bạn vì vốn nơi đây là mê cung thần bí, đi đến đâu tôi cũng thích thú đặc biệt là căn nhà triển lãm cất giữ cả kho tàng hiện vật về lịch sử. Tiểu đội của tôi đến được căn phòng, nơi mà chúng tôi sẽ nghỉ ngơi trong suốt hai ngày tới. Chỉ dẫn, chăm lo cho các chiến sĩ nhí sẽ có hai anh bộ đội chính quy cùng một bác trưởng úy. Tôi ngỡ ngàng vì các chú và bác ở đây ai ai cũng thân thiện và hài hước. Trông trí tượng tượng của tôi lẽ ra các chú do được đào tạo trong môi trường như vậy thì sẽ rất nghiêm nghị. Do tiểu trại của tôi hiếm con gái, thừa cơ hội nên tôi và hai bé kia rất được nuông chiều, cũng như nâng trứng. Sau khoảng thời gian giao lưu, chúng tôi được phát quân phục, lần đầu tiên cầm trên tay. Bộ đồng phục này có màu xanh ô liu là màu chủ đạo, cảm giác mát tay và vừa vặn, thoải mái. Đồng phục bộ đội không chỉ là một nét đẹp truyền thống, đặc trưng của quân đội Việt Nam, mà đây còn thể hiện niềm tự hào, tự tôn dân tộc. Khi khoác lên mình bộ đồng phục thiêng liêng này tôi như được tiếp thêm sức mạnh, tinh thần gan dạ. Bài học đầu tiên của tôi với ngày hôm nay đó chính là được tiếp xúc với các điều lệnh, quy tắc khi ở nơi đây. Ngày hôm đấy là một ngày rất khó khăn, đặc biệt đối với tôi. Những điều giản đơn tôi cũng chẳng làm được. Tôi vốn dĩ rất vụng về thể nên đã làm trễ thời gian thực tập ngoài sân. Cả tiểu đội phải đứng dưới cái trời nắng chói chang để đợi tôi. Bước vào đội hình, con tim nhỏ bé này đã rạn nứt trong đầu tôi vang lên hàng trăm ngàn lời xin lỗi, tự trách. Đau lòng hơn thay vì cả đội trách tôi, tổ thái độ khó

chịu các bạn lại an ủi và bảo không sao cả. Tối nọ, chúng tôi tập các tư thế khi chiến đấu cùng với một khẩu súng bằng gỗ. Nhìn các chú làm mẫu động tác vừa dứt hoặc trông cực kỳ sai vẻ. Nói thì cũng dễ nhưng làm thì là một vấn đề. Sau bao lần tập luyện cuối cùng tôi đã gặt được quả. Tôi đạt được thành tích xuất sắc hơn các bạn. Mọi chuyện buồn lúc sáng biến mất như thôi. Ước mơ nhỏ nhoi tuyệt vời nhất hôm nay đã đến, không thể thiếu đó là giờ ăn trưa. Không hiểu sao bữa ăn hôm ấy lại ngon hơn mọi khi. Cơm canh đậm bạc vừa đầy đủ lại do đích thân các chú làm vì vậy tôi sẽ thưởng thức bữa ăn một cách trân trọng nhất. Đến giờ ngủ trưa, không thể không nói tới việc xếp chăn màn. Đường nhiên là tôi không làm được phải cần sự hỗ trợ của anh bộ đội chính quy. Do đây là giờ nghỉ ngơi duy nhất trong ngày cho nên tôi phải giải quyết chuyện cá nhân đồng thời đi tắm. Tối hôm đó, các cô chú trong doanh trại đón tiếp các em thiếu nhi bằng các tiết mục đặc sắc, hào hùng. Tim tôi đập như trống hòa theo không khí có tiếng reo hò, cất lên cùng tiếng nhạc hào hùng. Kết thúc buổi trình diễn, chúng tôi sẽ đi hành quân quanh doanh trại. Hôm ấy, mọi cảm xúc của tôi hòa lẫn với nhau viết lên những nốt nhạc kỷ niệm. Sáng sớm thật vinh dự khi tiếng sáo của trại báo thức, đêm qua rõ là thấm mệt, tôi chìm vào giấc rất nhanh. Vệ sinh cá nhân rồi gấp chăn màn, chúng tôi tập trung ở sân tập thể dục rồi nghỉ ngơi nhẹ, đi ăn sáng. Ngày hôm ấy, pha sương sẽ vì tôi đã thích nghi được với môi trường này. Cả ngày hôm ấy cũng chỉ thực hành, giới thiệu qua về nơi đây. Khó giải thích làm sao khi ngày hôm ấy tôi lại không thể nào ngủ được. Có lẽ là vì luyện tập nơi đây, tôi đã học tập được nhiều bài học và rèn luyện sức khỏe. Sáng hôm sau, chúng tôi quay quần bên nhau trò chuyện. Không lâu sau đã lên xe chở về con đường riêng của mỗi người.

* Đến tận bây giờ, em vẫn mong muốn lại quay về nơi đó cùng những người bạn. Quả là một trải nghiệm thú vị, tôi đã nhận ra được nhiều điều giá trị của bản thân. Quay trở lại nhà tôi như được thay mới, thứ mà tôi đã làm được và vượt lên chính mình là có thể tự kỷ luật vào bản thân. Qua trải nghiệm cứ mỗi khi ai đó nhắc đến quân đội hay bài hát, cảm xúc của tôi tràn ngập những hình ảnh và khung cảnh thân thuộc, gần gũi đầy từng cái mặt hiện lên trong đầu tôi. Từ đó, tôi thêm trân trọng cuộc sống cũng như những người lính. Mọi là tấm gương soi sáng cho tôi.

GIẢI KHUYẾN KHÍCH - KHỐI 7
Ninh Hoàng Thiện Nhân - 7A1

Trường THCS Trần Văn Đang Lớp : 7A1 HS : Ninh Hoàng Thiện Nhân	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường NH 2023-2024		
	Hình thức : / 4,0	Nội dung : / 6,0	Tổng điểm : / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

..... Sau khi tự bản thân mình trải nghiệm quá trình quan sát và
cảm nhận về không gian quen thuộc mà em luôn gắn bó trong suốt thời gian
qua, em xin sáng tác một bài thơ ngắn về con đường mà em đi đến trường,
nơi mà em và các bạn đã và đang đi qua mỗi ngày, tuy không đẹp hay
lộng lẫy gì nhưng em vẫn rất trân trọng và yêu quý.

Con đường đến trường

Con đường em đến trường

Ngập tràn bao nhớ thương

Đoạn đường ấy tuy nhỏ

Thưng lại rất thân quen.

Thìn qua hai bên đường

Thà thi nhau mọc lên
Xa rồi vẫn khó quên
Như cùng một gia đình.

Hỡi các bạn tôi ơi!
Cùng nhau đến trường nhé
Con đường em yêu quý
Gắn bó như bạn bè.

Ngập tràn sự tươi sáng
Như người bạn mến yêu
Dù không quá sang trọng
Nhưng tôi vẫn yêu quý.

Không qua bài thơ trên, em muốn miêu tả / diễn tả sự tươi
sáng và yêu quý của mình đối với con đường đi tới trường, tuy không
sang trọng hay lộng lẫy gì nhưng em vẫn cảm thấy rất thân quen.

GIẢI KHUYẾN KHÍCH - KHỐI 7
Nguyễn Phương Nghi - 7A3

Trường THCS Trần Văn Đang	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường		
Lớp : 7A3	NH 2023-2024		
HS : Nguyễn Phương Nghi	Hình thức : / 4,0	Nội dung : / 6,0	Tổng điểm : / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

Trên con đường em đến trường mỗi ngày, là nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè. Đó là không gian quen thuộc và cũng là nơi em thích nhất là lớp 7A3.

Lớp em nằm ở lầu ba của trường. Quy lớp nhỏ những được sắp xếp đồ đạc rất gọn gàng, ngăn nắp. Giữa ra vào được sơn màu trắng. Phòng của lớp em luôn thoáng mát nhờ trường có trồng cây xanh.

Trong lớp, những chậu cây nhỏ nhai xinh xắn được xếp ngay ngắn. Dây bàn ghế ngay ngắn thẳng tắp luôn sạch sẽ nhờ bàn tay chúng em và cô lao công lau chùi mỗi ngày. Trước mặt chúng em là bảng đen to lớn. Bức ảnh Bác Hồ được treo ngay

ngăn trên tường được quét sơn màu trắng. Lớp em rất đẹp mắt nhờ sự khéo léo của cô giáo chủ nhiệm và các bạn đã trang trí lớp học để trở nên sinh động hơn. Các thầy cô luôn dạy cho chúng em những kiến thức bổ ích. Chúng em luôn đoàn kết, đùm bọc, và giúp đỡ lẫn nhau. Các bạn xem như anh chị em ruột của nhau. Lớp học như ngôi nhà, gia đình ấm áp. Vào mỗi tuần, sẽ có các bạn phân công nhau ra trật nhất lớp. Chúng em luôn giữ gìn lớp học sạch đẹp. Những giờ học trên lớp, các thầy cô giáo luôn tạo cho chúng em những tiết học thú vị, sinh động, vui nhộn, và chơi các trò chơi hay.

Em rất thích lớp học, em coi nó như ngôi nhà của em. Cho em những kiến thức mới, có những kỉ niệm vui, buồn trong cuộc sống. Em có thể vui chơi, học tập với các bạn bè thân thiết. Vì nó mang lại cho em cảm thấy ấm áp, quen thuộc, và an toàn.

GIẢI I - KHỐI 6
Trường Thiên Thanh - 6A1

Trường THCS Trần Văn Đang	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường NH 2023-2024		
Lớp : 6A1	Hình thức : ____ / 4,0	Nội dung : ____ / 6,0	Tổng điểm : ____ / 10
HS : Trường Thiên Thanh			

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

Mỗi người đều có những không gian thân thuộc, gắn bó với mình. Em cũng có nơi em gắn bó cũng là ngôi nhà thứ 2 của em. Đó là ngôi trường thân yêu mang tên “Trần Văn Đang”. Tuy em mới gắn bó với ngôi trường này một thời gian nhưng em rất trân trọng khoảnh khắc đó.

Ngôi trường tuy hơi bé nhưng lại có các thầy cô giỏi và yêu nghề, đã đào tạo ra những học sinh có giải cấp tỉnh hay thành phố. Ngôi trường bé nên chỉ có 2 tầng thôi, mỗi tầng có khoảng 3 lớp nên các học sinh phải chờ ra học sáng và chiều. Từ cửa chính đi vào là sẽ thấy phòng giám thị và phía trên là sổ đỏ của trường. Trường nằm ở đường Nguyễn Huệ, phường 6, quận Tân Bình, thành phố Hồ Chí Minh. Nhìn từ xa, ngôi trường như một thế giới tri thức trang nghiêm, chứa đựng biết bao nhiêu điều mới mẻ và tri thức, những kỉ niệm khó phai mờ của tuổi

học trò. Cảnh cổng sắt màu xanh đã tróc sơn theo năm tháng. Khi bác bảo vệ mở cổng vang lên tiếng "cọt kẹt" thật vui tai. Bước qua cánh cổng phía bên trái là phòng bảo vệ, bác thường hay nghỉ ngơi ở đó. Đối diện phòng bảo vệ là phòng giáo viên, các thầy cô thường nghỉ ngơi, trò chuyện với nhau ở đó. Bên cạnh phòng bảo vệ là nơi để xe đạp của học sinh tiếp sau đó là nơi để xe của giáo viên. Đi sâu vào trong là thư viện - nơi bồi dưỡng tri thức cho học sinh. Đối diện bãi đỗ xe của học sinh là phòng hiệu trưởng cũng có thể gọi nó là phòng tiếp công dân. Thầy hiệu trưởng thường xem camera và làm việc ở đó. Bên cạnh phòng hiệu trưởng là phòng giáo viên tiếp nữa là phòng thí nghiệm hóa - sinh. Trường nhỏ nên không có nhiều cây xanh to lớn, nhà trường chỉ để một vài cái cây nhỏ treo trên chiếc rào màu xanh biếc của tường, nên ở dưới sân trường quá lâu thì sẽ cảm thấy nóng nực. Phòng học có hai cửa để ra vào, một cái ở đầu lớp học và một cái ở cuối lớp học, một phòng học có rất nhiều cửa sổ, đếm khoảng ba mươi cái. Trong lớp học, mỗi người đều tự ý thức dọn rác của mình nên lớp học luôn sạch sẽ, bàn ghế rất ngay ngắn. Phía trên chiếc bảng là ảnh của Bác Hồ - nó luôn là động lực để em học tốt, cố gắng chăm học hơn mỗi ngày. Bên phải chiếc bảng là bàn giáo viên chỗ ngồi thường ngày của tất cả giáo viên. Phía trên là 5 điều Bác Hồ dạy, thêu trên, nhũ đồng. Giữa hai chiếc bàn còn có một cái ti-vi dùng để giảng dạy. Hành lang của trường dài khoảng 10 mét ở trên có một cái cầu thang và ở dưới cũng vậy, rất tiện cho việc đi lại. Giữa hành lang có treo cây cỏ đỏ sao vàng bay phấp phới trong gió.

Giờ ra chơi, các bạn nam thì chơi đá cầu, các bạn nữ thì ôn bài, trò chuyện với nhau, ngắm nhìn sự thay đổi theo thời gian của ngôi trường qua từng ngày, số còn lại thì ăn uống với nhau. Giờ ra chơi luôn ồn ào, tràn ngập tiếng nói, cười của học sinh.

Em rất yêu quý ngôi trường của em, nơi đã cho em nhiều kỉ niệm đẹp vì tuổi học trò, tình cảm với thầy cô giáo, bạn bè. Giờ này dù có đi đâu xa em vẫn luôn nhớ về ngôi trường, thầy cô, bạn bè. Em sẽ cố gắng học hành thật tốt để không phụ lòng thầy cô, để bố mẹ phải tự hào.

GIẢI II – KHỐI 6
Hồ Ngọc Phương Uyên – 6A2

Trường THCS Trần Văn Đang Lớp : 6A2 HS : Hồ Ngọc Phương Uyên	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường NH 2023-2024		
	Hình thức : ____ / 4,0	Nội dung : ____ / 6,0	Tổng điểm : ____ / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

Sau khi chia tay mái trường cấp một thân yêu, em lưu luyến nhìn lại biết bao kỉ niệm đẹp với bạn bè, bao lời giảng dạy mà em đã thuộc lòng của thầy cô, những món ăn vặt yêu thích mà tự em hay tự tập với nhau trong căn teen nhỏ nhỏ xinh xinh, ... Em đã rất sợ ... Em sợ rằng sẽ chẳng thể tìm thấy được một không gian đầy ắp niềm hạnh phúc như trước nữa. Mang theo những cảm xúc bồi hồi và lo lắng ấy, em bước chân vào ngôi trường cấp hai. Tuy chỉ mới học được hơn hai tháng nhưng em đã cảm thấy bản thân là một phần của ngôi trường và trường cũng dần trở thành khoảng không gian không thể thiếu trong lòng em. Vào lúc ấy, dường như em nhận ra bản thân đã tìm thấy thêm một khoảng không gian gần gũi và quý giá rồi.

Ngôi trường yêu quý ấy có tên là trường trung học cơ sở

Trần Văn Đang. Mỗi lần gần đến trường, em đều sẽ cảm nhận được nhịp sống rộn rã hối hả của những cô chú đang bán hàng cho khách đi chợ. Len qua đám đông tấp nập, em có chút hào hứng khi đến gần hơn với trường. Từ xa xa, trông ngôi trường thật nhỏ nhắn nhưng lại rất cao. Trường khoác lên mình một lớp áo màu xanh nhạt như thể là một phần của bầu trời xanh kia tách xuống vậy. Trong thoáng chốc, em đã đến trường. Chiếc cổng màu trắng xinh xinh ấy đang giăng tay đón những cô cậu học sinh vào để sẵn sàng cho một ngày học tập thật vui. Em thường hít một hơi sâu khi vào đến ^{sân} trường. Nơi đây không khí thật trong lành và mát mẻ biết bao! Phải chăng là nhờ những bạn cây xanh với tán rộng luôn xòe ra che nắng cả một khoảng sân. Các bạn cây ấy mỗi khi có gió đều sẽ reo hò tạo nên những âm thanh xào xạc nghe thật êm tai. Dưới những bóng cây là hàng ghế đá, đây là một phần của không gian mà em cực kì yêu thích. Bởi vì sau những giờ học mệt mỏi, ngồi trên ghế đá ngắm ngôi trường lung linh trong màu nắng của trời khiến em cảm thấy thư giãn và tràn đầy năng lượng. Từng lớp học tuy mang chung một sắc xanh trắng nhưng lại có trong mình những đặc điểm riêng. Vì thế mà thật khó lòng gọi khi nói rằng lớp học gần bên và là phần không thể tách rời với ngôi trường này.

Bước vào lớp, em nhớ lại ngày đầu tiên đi học cấp hai. Lúc ấy, cảm xúc lo sợ và hào hứng cứ đan xen lẫn nhau trong tâm trí em. Lo sợ vì sẽ phải học ở môi trường hoàn toàn xa lạ nhưng lại hào hứng vì sắp được gặp thầy cô và bạn bè mới. Trái lại với sự lo lắng của em, ngôi trường ấy đã mang lại cảm giác quen thuộc cùng với các thầy cô thật tận tâm và vui vẻ. Những người bạn chung lớp với em rất hòa đồng và dễ thương, tuy không đến từ cùng một trường cấp một nhưng em lại cảm nhận được sự liên kết mạnh mẽ giữa chúng em. Em đặc có những tiết học thú vị, ^{có} thêm kiến thức mới lạ phong phú và có những buổi họp nhóm đầy tiếng cười. Và hai tháng gần gũi với không gian

sau

này, em đã có thêm được những mối quan hệ mà em mong rằng sẽ mang theo tiếp tục vào những ngày tháng sau này.

Em yêu trường em, yêu cái khoảng không gian này vô cùng. Nơi đây đã lưu dấu những tháng ngày dài đi học của em và sẽ còn lưu thật nhiều kỉ niệm cũng như cảm xúc với bạn bè, thầy cô sau này. Và giờ đây, em thật tự hào khi được viết về ngôi trường, không gian gắn bó thân thương của em.

GIẢI III – KHỐI 6
Nguyễn Thanh Vân – 6A6

Trường THCS Trần Văn Đang Lớp: 6 ^A 6 HS: Nguyễn Thanh Vân	BÀI DỰ THI “VĂN HAY CHỮ TỐT” – Cấp Trường NH 2023-2024		
	Hình thức : ____ / 4,0	Nội dung : ____ / 6,0	Tổng điểm : ____ / 10

HS thực hiện hai hoạt động sau :

1. Hoạt động trải nghiệm :

Con đường em đến trường mỗi ngày, trường lớp – nơi em học tập và vui chơi cùng Thầy Cô, bạn bè, khu vườn nhỏ trên sân thượng của gia đình em... Đó đều là những không gian vô cùng thân thuộc, là nơi tạo ra sự gắn kết thiêng liêng giữa em với con người, với cuộc sống mến thương.

Em hãy dành thời gian một tuần để tự mình quan sát, cảm nhận về những không gian thân thuộc ấy nhé.

2. Hoạt động sáng tạo :

Từ những cảm xúc, suy nghĩ có được sau hành trình trải nghiệm, em hãy viết thật đẹp - thật hay, một bài văn nghị luận hoặc biểu cảm / sáng tác một bài thơ hoặc một truyện ngắn ... về không gian mà em đặc biệt gắn bó, trân trọng, yêu quý.

BÀI VIẾT :

1. Hoạt động trải nghiệm: Con đường tới trường:.....
Sáng nào cũng vậy, em cũng dậy sớm để chuẩn bị bài tập trước khi đi học. Buổi trưa cứ 12 giờ 30 là mẹ em chở em đến trường bằng xe đạp. Con đường rất quen thuộc với em bởi vì từ nhà em đến trường chỉ đi đúng một con đường, đó là từ đường Nghĩa Phát đi một đoạn khoảng 500 mét thì rẽ vào đường Đại Nghĩa, sau đó rẽ vào con hẻm nhỏ, không có đường lớn, trường em có tên là THCS Trần Văn Đang. Từ nhà em đến trường rất gần, mẹ chở em đi khoảng 10 phút là tới. Tuy không phải là con đường lớn, nó chỉ là con đường hẻm nhưng rất tấp nập, hai bên đường là nhà của san sát, có các quán hàng bán hai bên đường có rất đông người và xe cộ qua lại. Đặc

biệt trên con đường tới trường em có một ngôi trường tên trường tiểu học Chi Lăng, ở đó có em của em đang học. Mỗi lần đi qua đây em đều thấy các em học sinh cấp 1 được ba mẹ chở đến trường đang đứng ở sân trường chờ đến giờ vào lớp học, rất nhộn nhịp và đầy tiếng cười nói vui vẻ. Con đường tới trường còn qua một Nhà Thờ Vinh Sơn, thỉnh thoảng em thấy có rất nhiều ông bà cô bác từ trong Nhà Thờ đi ra, mọi người vừa xong một buổi Lễ. Con đường tới trường em còn qua chợ Nghĩa Phát đều đông đúc và tấp nập. Em rất yêu con đường tới trường vì mỗi ngày em đều đi qua, em thấy rất thân quen và mỗi ngày đến trường, được cùng trò chuyện với mẹ, em cảm thấy rất vui.

Khu vườn nhỏ:

Nhà em ở là một chung cư có ba tầng, gia đình em ở tầng một nên không thể trồng cây trên sân thượng, nhưng nhà em có một vài cây kiểng trước nhà do bà dì của em trồng. Trước nhà em, bà dì trồng một cây Mai, một cây Phú Quý và một số cây khác nữa nhưng em không biết tên. Sáng nào cũng vậy, bà dì mang nước ra tưới cây cho cây được xanh tốt. Đến Tết bà lại chăm sóc cây Mai cho ra hoa đẹp để mang vào nhà chưng Tết. Hoa Mai nở rất nhiều và đẹp vì được sự chăm sóc kỹ lưỡng của bà. Nhà em không có vườn để trồng nhiều cây, nhưng em cũng rất vui khi có một vài chậu cây để cùng bà chăm sóc. Những chậu cây đã làm cho ngôi nhà em thêm xinh đẹp và mát mẻ nên em luôn luôn chăm sóc cho những chậu cây được xanh tốt.

2. Hoạt động sáng tạo:

Nhà em là nơi em gần bố, và yêu quý nhất. Căn

nhà em ở là một căn phòng ở khu chung cư Li'Thường Kiệt. Em sinh ra và lớn lên ở đó nên thấy rất thân thiết và yêu quý. Ngày nào cũng vậy khi ở trường về em cất cặp vở và cùng mẹ dọn dẹp nhà cửa. Em còn nhỏ không làm được những việc nặng nhọc em chỉ biết phụ mẹ công việc nhẹ nhàng như là: nhặt rau, rửa chén, quét dọn và lau chùi bếp. Nhà em lúc nào cũng vui vẻ và đầy ắp tiếng cười, em ở cùng bà ngoại, mẹ, bà dì và các em của em. Buổi sáng, mẹ đi làm, em và các em của em đi học. Đến tối, cả nhà sum họp ăn cơm, xong rồi thì nghỉ ngơi xíu sau đó đi tắm. Tối đến, mẹ dạy tự em học bài. Không khi gia đình đầm ấm em cảm thấy rất vui và hạnh phúc.

Em rất yêu mến căn nhà của em vì đây là nơi cả nhà em sum vầy mỗi tối và là nơi gắn bó với em rất nhiều.